

РЕЗЮМЕ НА НАУЧНИТЕ ПУБЛИКАЦИИ

на гл.ас. д-р Стоян Огнянов Стойков, представени за участие в конкурс за заемане на академична длъжност „доцент“ по професионално направление 3.6. „Право“ в Университет за национално и световно стопанство, обн. в ДВ, бр.98 от 09.12.2022 г.

- I. Хабилизационен труд – монография: **«Международно наказателно право»**, Сиела, 2015 г., 978-954-28-1904-2, рецензенти: проф.д-р Добринка Чанкова и доц. д-р Живко Велчев

Монографията се състои от две части - обща и специална, като последователно се изясняват въпросите, свързани с понятието за международно наказателно право, характерни особености, правна уредба, принципи, структура, субекти, състави на престъпления и учредените международни наказателни трибунали, производството пред Международния наказателен съд и актуалността на изследваната материя през призмата на конфликтите в черноморския басейн.

Общата част се състои от седем глави. В глава първа предмет на изследване в своята логическа и структурна последователност са въпросите, свързани с възникването и развитието на международното наказателно право, доктриналното разбиране за същото и основните принципи. Посочени са предмета и метода на правно регулиране. Изяснена е разликата между международно престъпление и престъпление с международен елемент.

Във втора глава са обсъдени източниците на международното наказателно право, като е представена обща характеристика и различните видове, включително относимостта на съдебния прецедент като източник.

В глава трета предмет на обсъждане през призмата на съществуващите различни теоретични възгледи са схващанията за субектите на международното наказателно право и видовете субекти - физическите лица и държавата. По отношение на последната са посочени принципите и правилата при отговорност при съобразяване разликата с тази на физическите лица, съответно правните и фактическите основания за нейното ангажиране.

В глава четвърта изложението е посветено на международно престъпление, като се обсъжда схващането за последното, обекта, субекта, обективните и субективни признаци от състава. В този контекст е направен коментар на международната отговорност на държавата. Посочени са видовете международни престъпления и основните принципи на международната наказателна отговорност съгласно Римския статут, както и престъпленията с международен елемент. Във връзка с наказателната отговорност в международното право са посочени и обстоятелствата, които я изключват.

В глава пета са обсъдени въпросите с имунитета, сред които видовете имунитет, тяхната същност, правила и приложение, както и свързаните с тях актове. Изследвано е понятието екстериториалност и връзката му с имунитета.

В глава шеста е представено определението за вина и нейните форми в международното наказателно право. Във връзка с вината са изложени и обстоятелствата, които я изключват съобразно Римския статут.

В глава седма предмет на изследване е общата характеристика на наказанието в международното наказателно право, принципи при неговото определяне, видовете наказания съгласно Римския статут, както и освобождаването от наказание.

Специалната част се състои от четиринадесет глави. В глава първа са посочени отделните видове международни престъпления, критериите за тяхното отграничаване от престъпленията с международен елемент.

В глава втора на изследване е поставена общата характеристика на престъпленията против човечеството, предмета, обективната и субективната страна. Посочени са престъпленията против човечеството съгласно българския наказателен кодекс. Последователно се обсъждат престъпленията геноцид, апартейд и агресия с оглед на обекта, обективната и субективната му страна, като съобразно вида се поставя акцент върху привеждане на исторически примери за геноцида, анализира се българското законодателство за апартейда, специфичния начин на осъществяването на престъплението агресия и формите на изпълнителното деяние, сред които планиране, подготовка и разпалване.

В глава трета предмет на изследване са военните престъпления. Същите са характеризирани с оглед техния обект,

субект, посочени са военните престъпления съгласно Женевските конвенции, както и основните състави на военните престъпления съгласно Статута на Международния наказателен съд.

В глава четвърта е обсъдена международната закрила на човешките права съобразно предвиденото в международноправната уредба, гаранциите за тази закрила и някои от видовете права, към които се отнася. Изложението в тази глава продължава с характеристика на престъпленията трафик на хора, робство, както и порнографията с различните си форми на изпълнително деяние и съпоставяне с българското, руското, американското законодателство.

В глава пета е анализирано престъплението международен тероризъм, като се посочва историческото му развитие, същност, легални дефиниции в различни законодателства. Престъплението е характеризирано от субективна и обективна страна, като са очертани и отделни проявни форми на международния тероризъм. Представен е списък с предпочитаните от терористите названия, с които извършителите на терористични актове определят себе си и убежденията си. Посочени са международните актове свързани и с най-голямо значение за международния тероризъм.

В глави от шеста до единадесета са разгледани международни наказателни трибунали, както следва: Международния наказателен трибунал – Нюрнберг (създаване, юрисдикция, подсъдност и принципи на функциониране); Международен военен трибунал – Токио (проследени са историческите събития довели до създаването му; посочени са правомощията и юрисдикцията му; съпоставен е с МНТ – Нюрнберг); Международен наказателен трибунал за Бивша Югославия (проследено е неговото създаване с оглед историческите събития и причини; посочена е юрисдикцията на трибунала съгласно неговия Устав; изброени са деянията, за които се носи наказателна отговорност; изложена е неговата структура и процедура за избиране на съдии, като са отбелязани разлики с другите трибунали; изготвен е анализ на производството пред трибунала въз основа на Устава; Международен наказателен трибунал за Руанда (проследено е създаването на трибунала от гледна точка на историческите събития и причини; посочена е неговата юрисдикция, структура и протичане на производството пред него); Специален съд за Сиера Леоне (изложено е възникването на съда с оглед исторически събития; изследвана е неговата юрисдикция; посочена е неговата структура и състав; съпоставен е с МНТБЮ и МНТР; характеризиран е процеса пред този съд).

Обсъден е геноцидът в Камбоджа - анализирана е историческата му поява и развитие в Камбоджа; резултатите от него, приетите международни актове в резултат на тези конфликти; създадените въз основа на конфликтите Извънредни отделения и техните юрисдикции и производство.

В глава дванадесета предмет на обсъждане са въпросите, свързани с учредяване, юрисдикция, структура и състав, представителство и организация на Международния наказателен съд.

В глава тринадесета е изследвано производството пред МНС. Извършен е анализ на досъдебното производство; отнасяне на ситуации и възбуждане на разследване; провеждане на разследване; арест; международно сътрудничество и съдебна помощ; правата на обвиняемия и на жертвите; потвърждаване на обвиненията преди съдебния процес; съдебно производство, права на подсъдимия, доказателства; обжалване и преглед.

В четирнадесета глава, озаглавена „Конфликтите в черноморския басейн в контекста на международното наказателно правораздаване“, са анализирани процесите по анексиране на полуостров Крим като важна военна геостратегическа точка и реакцията на световната общност през призмата на международното наказателно право и развитието на Международното наказателно право през новото хилядолетие.

II. **Субективната страна на престъплението**», Сиела, 2015 г., 978-954-28-1903-5

Монографията „Субективната страна на престъплението“ е с обем 158 страници, като изложението прави опит да бъде даден собствен на автора прочит и тълкуване на спорни теоретични и практически въпроси по отношение на определянето на вината като институт на наказателното право. Извършен е преглед и анализ на чужда литература с оглед посочване различията и приликите при тълкуването на въпросите за вината в различните законодателства.

Монографията е разпределена в 5 пет глави, въведение и заключение.

Глава първа е отредена на ФИЛОСОФСКОТО ПОНЯТИЕ ЗА ВИНАТА, като акцента е поставен върху философското разбиране и интерпретиране на въпросите за вината, схващанията за това

понятие на редица изтъкнати европейски и световни учени. Направен е извод за съдържанието му според българската правна доктрина и видимия принос за утвърждаване на понятието съобразно различни теоретични интерпретации.

В глава втора СЪСТАВ НА ПРЕСТЪПЛЕНИЕТО е направен опит да се даде отговор на въпроса относно мястото на елемента вина в състава на престъплението. Извършен е анализ през призмата на континенталната и на англосаксонската правни системи, като е даден приоритет на извода, че определението за състав и мястото на елемента вина съобразно българския наказателен кодекс отразява универсалния подход и се явява от практическа гледна точка отговор на един от най спорните въпроси в наказателното право.

В глава трета ФОРМИ НА ВИНАТА е обърнато специално внимание на формите на вината и тяхното значение за практическото им приложение и достигането на целите на наказателноправната политика спрямо защитата на обществото от престъпни посегателства.

В глава четвърта СМЕСЕНА ФОРМА НА ВИНАТА са разгледани въпросите на базата на сравнителния анализ с чуждестранните правни уредби на тази форма на елемента от престъпния състав - вина. Направен е опит да се доразвие въпроса при възможни хипотези на усложнение относно вината при извършване на престъпления и в голяма степен се достига до извода за различен краен резултат при различните правни системи и, в частност - законодателства.

В глава пета СУБЕКТИВНАТА СТРАНА НА ПРЕСТЪПЛЕНИЕТО ПРИ ОРГАНИЗАТОРА НА ПРЕСТЪПНАТА ГРУПА, поставеният със заглавието въпрос е разгледан в два аспекта. На първо място, обсъждането му в монографични труд е обусловено от актуалността и значимостта на тази тема, и, на второ, същият е изследван от гледна точка на значението си за правилното определяне на вината при тази фигура – на организатора, в качеството ѝ на субект на престъплението в наказателното право. Достига се до извода, че в количествено измерение при определяне на вината на организатора на престъпната група, предвид своята роля като такъв, надвишава тази на останалите участници, но, от друга страна, това превишаване не може да почива на предположения, а същото трябва пряко да е отразено в съзнанието на организатора на престъпната група.

В заключението е обективизиран извод, че от проведения подробен анализ на моделите, следвани за определяне на вината в наказателното право в различни държави, може да се посочи, че този толкова важен въпрос е уреден най-рационално в Наказателното право на Република България с оглед защитата на обществения интерес.

III. **Наказателноправна защита на акциза по чл. 234 от Наказателния кодекс**», Издателски комплекс – УНСС, 2022 г., 978-619-232-603-6

Монографията се състои от две части, увод, заключение, предложения de lege ferenda и тълкувателна практика по чл. 234 НК. Първата част е озаглавена „Акциз“ с два раздела.

В първи раздел „Акциз, акцизни стоки, данъчен склад“ в пет глави последователно са изяснени всички съществени въпроси за правилното разбиране на този вид косвен данък и правното му регулиране. За целта последователно са разгледани темите за възникване, развитие и цели на акциза като косвен данък, понятието за акцизни стоки и видовете такива според действащото законодателство, определяне, време и начин на начисление на акцизна ставка. Характеризирано е понятието за данъчен склад и обсъден лицензионния режим за управление на такъв. В четвърта и пета глава са очертани административноправния режим за дейности с акцизни стоки и регистрацията на специализирани малки обекти за дестилране и на обекти за винопроизводство на малки винопроизводители.

Втори раздел „Акцизните стоки като предмет на правонарушение“ поставя разграничителната линия между административнонаказателната и наказателна отговорност съобразно степента на обществена опасност на деянията, увреждащи данъчната система, като на тази плоскост са анализирани релевантните законови текстове на ЗАНН, ЗАДС и НК. С оглед предмета на анализ на монографичното изследване, в една глава са обсъдени съставите на административни нарушения, аналогични на чл. 234 НК, и разграничителните критерии за двата вида отговорност, а именно обществената опасност, субектът и причинените вредни последици.

Втората част на монографията, озаглавена „Наказателноправна защита на съставите по чл. 234 НК“, се състои от осем раздела.

В раздел първи е проследено възникването и историческото развитие на състава по чл. 234 НК за периода от 1968 г. до 2019 г. с оглед развитието на обществените отношения и нуждата да се прецизира тяхната защита, интеграцията в Европейския съюз и хармонизиране на действащото законодателство, а така също и противоречивата съдебна практика.

В раздел втори предмет на анализ е обектът на посегателство – общ и непосредствен, и проблемите при неговото определяне за престъпленията по чл. 234 НК. Достигнат е извод, че обектът на посегателствата по чл. 234, ал. 1 – 4 НК следва да се определи с оглед на това, че при реализирането на предвидените деяния в съставите на престъпления се увреждат обществените отношения в сферата на публичните финанси, съответно систематичното им място е в глава „Престъпления против финансовата, данъчната и осигурителната системи“ от Наказателния кодекс на Република България.

Раздел трети поставя за разглеждане определението за предмет на престъплението и проблемите, свързани с него при престъпленията по чл. 234 НК. Прието е, че за да бъде увредена или застрашена финансовата система, то следва чрез своето деяние деецът да въздейства на елемент от тази система, сред посочените в различните хипотези по ал. 1 до ал. 4 на чл. 234 НК, като законодателят предопределя предмета на престъплението, поставяйки акцента върху целия производствен процес от снабдяването с предмети, материали и оръдия, чрез които може да се изгради съоръжение за производство на алкохол, алкохолни напитки или тютюневи изделия. Липсата на конкретно посочване на суровини в обсъжданите хипотези се сочи за законодателен пропуск, като се прави предложение *de lege ferenda* в ал. 4 да се добави „суровини, предназначени за производство“. В заключение се достига извод, че предметът на посегателството, освен акцизните стоки, е и определеният налог от държавата.

Изложението по този раздел продължава с глава първа, разискваща проблемите, свързани с отнемане на предмета и средството на престъпленията по чл. 234 НК в контекста на чл. 234, ал. 5 и чл. 53, ал. 1, б. „а“ НК. Анализирани са противоречива съдебна практика относно вещите, които са предназначени или

са послужили за извършване на престъплението и в частност – превозно или преносно средство. Направено е предложение de lege ferenda средствата да присъстват в нова алинея, когато са послужили за осъществяване на престъплението. Прието е, че обществените отношения биха били защитени в по-голяма степен, в случай че с чл. 234 НК се предвижда предметът и средството да бъдат отнемани в полза на държавата.

В раздел четвърти предмет на изложението са изпълнителните деяния в съставите на престъпленията по чл. 234 НК. Анализирани са практиката на Върховния касационен съд по този въпрос. Направено е предложение de lege ferenda изпълнителното деяние по ал. 1 „разпространи“ да бъде заменено с „продава“. Такова се прави и по ал. 2, като производството или държането на алкохол, алкохолни напитки или тютюневи изделия без надлежно разрешително да бъде криминализирано само когато са с цел търговска реализация. Аналогичен проблем се открива при твърде общата формулировка на ал. 4, като се достига до извод, че намерението на законодателя да защити по-широк кръг обществени отношения не трябва да води до ограничаване на нормалните обществени отношения.

В глава първа на този раздел е изследван въпросът за обществената опасност и немаловажният случай като допълнително квалифициращо обстоятелство по чл. 234, ал. 1 и ал. 2 НК. Посочено е, че поради липсата на легална дефиниция, такава трябва да се изведе по аргумент на противното, в който смисъл се приема, че определянето на „немаловажен случай“ зависи не само от степента на обществената опасност и моралната укоримост на деянието, като следва да се вземе предвид и въздействието върху предмета на престъплението. Обсъдена е практиката на върховните съдилища. Не конкретизирането на немаловажния случай в разпоредбата на чл. 234, ал. 1 и 2 НК е отчетен като голям пропуск, отстраним с тълкувателна практика, с която да бъде определен праг върху цената на предмета на престъплението, над който деянията, посочени в чл. 234 НК, да бъдат преследвани като престъпления.

В раздел пети е разгледана темата за субект на престъплението по чл. 234 НК, като е достигнат извод, че такъв може да бъде всяко наказателноотговорно лице.

В раздел шести са обсъдени квалифициращите състави на престъпленията по чл. 234 НК, като в три глави последователно

са изследвани квалифициращия признак „извършено от две или повече лица“, повторност и съвкупности и случаите, в които предметът на престъплението е в „големи размери“. Направено е предложение *de lege ferenda* да се определи минимална граница на цената на предмета на престъплението и дефинирането на големи размери по подобие на чл. 93, т. 14 НК.

В раздел седми предмет на изложението е наказуемостта на престъпленията по чл. 234 НК, въпросът за която ведно със свързаните по темата проблеми, са обособени в глава първа. Направени са предложения *de lege ferenda* към предвиденото в ал. 3 наказание да се прибави наказанието „глоба“, съответно в ал. 4 – лишаването от права по чл. 37, ал. 1, т. 7 НК.

В глава втора на същия раздел е обсъден принципът *ne bis in idem* през призмата на ЕКПЧ, практиката на ЕСПЧ и на българския съд, обективизирана в Тълкувателно решение №3/2015 г. по т.д.№3/2015 г. по описа на ОСНК на ВКС. Разгледани са критериите „Енгел“ за определяне кога едно производство е наказателно и съответно избягването на двойната наказуемост чрез ангажиране на административнонаказателната и наказателна отговорност за едно и също деяние. В заключение се приема, че прекратяването на наказателното производство в случаите на преждепроводено административнонаказателно производство с характер на наказателно такова по смисъла на ЕСПЧ, приключило с влязъл в сила акт спрямо същото лице и за същото деяние, следва да се възприеме като постулат от съдебната практика за в бъдеще.

В раздел осем е проведено разграничение от други състави и в частност – тези на чл. 242, ал. 1 НК, чл. 244, ал. 1 НК, чл. 243, ал. 2, т. 2, предл. 2 НК, чл. 255, ал. 1, т. 6 НК. Разгледана е хипотезата, в която престъпленията по чл. 234 НК са извършени по решение на организирана престъпна група. Съобразено е европейското законодателство и практиката на Върховния касационен съд. Достигнат е извод, че престъпленията по чл. 234 НК са общо формулирани, неконкретизирани по отношение на обект, предмет, изпълнително деяние, обусловило противоречива съдебна практика по прилагането на тези състави и затруднения при опазването на обществените отношения.

В заключението на критика са подложени общо формулираните престъпни състави, позволяващи по този начин да се защитават определени икономически интереси. Направено

е предложение de lege ferenda да се криминализират в нови състави и деянията с акцизни стоки – електрическа енергия и енергийни продукти по чл. 2, т. 3 ЗАДС, като за целта се създадат нови алинеи 7 и 8 към чл. 234 НК.

IV. “Наказателноправна защита на средства от еврофондовете”, Сиела, 2013 г., 978-954-28-1420-7

Монографията НАКАЗАТЕЛНОПРАВНА ЗАЩИТА НА СРЕДСТВА НА ЕВРОФОНДОВЕТЕ е издадена през 2013 г. от издателство „Сиела“. Книгата е издадена дисертация на успешно защитена докторска степен на автора Стоян Стойков. Същата е в обем от 264 страници, като съдържанието е разпределено в увод, три основни глави с изложение в параграфи и заключение, като източниците са посочени в 223 бележки под линия.

В общ план относно монографията, може да се каже, че тя е първото монографично изследване на тематиката относно наказателноправната защита на изразходването на публичните средства от фондовете на ЕС и такива, предоставени от ЕС на българската държава в процеса на нейното присъединяване и интеграция към Общността.

В глава първа на монографията „ГЛОБАЛИЗАЦИЯТА И ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ“, се проследява възникването и развитието на ЕС, след периода на Втората световна война, когато Европа е в ситуацията на икономическото си възстановяване в следствие на приемането кулминацията от войната на своята територия. Тук в тази част от монографията е представен и обстоен преглед на всички предприсъединителни програми за финансиране на Р. България, както фондовете създадени за интеграция и регионалното развитие на държавите членки.

Глава втора е посветена на „СРАВНИТЕЛНО ПРАВНИЯ АНАЛИЗ на НАКАЗАТЕЛНОПРАВНАТА УРЕДБА НА ПРЕСТЪПЛЕНИЯТА ПРОТИВ ФИНАНСОВАТА СИСТЕМА НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ“ с извършен подробен преглед на актовете на Европейския съюз и Европейската комисия, относими към защитата на финансовите интереси на Съюза. Самият анализ преминава в изследване на наказателноправната уредба на защитните механизми на финансовата система във всички държави членки, като са посочени приликите и разликите с оглед практическото им приложение за правораздавателните органи.

Следващата глава трета е публикувана със заглавие „НАКАЗАТЕЛНОПРАВНАТА ЗАЩИТА НА СРЕДСТВАТА ОТ ФОНДОВЕТЕ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ И СРЕДСТВА, ПРЕДОСТАВЕНИ НА БЪЛГАРСКАТА ДЪРЖАВА ОТ ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ, СЪГЛАСНО РАЗПОРЕДБИТЕ НА БЪЛГАРСКИЯ НАКАЗАТЕЛЕН КОДЕКС“. Тук е направен опит да се анализират максимално съставите на престъпления в Наказателния кодекс, относими към защитата на обществените отношения във връзка с финансовите интереси на Общността. Анализът обхваща подробно всички текстове от момента на тяхното имплементиране в Наказателния кодекс, тяхното правоприлагане и анализ на съществуващата към онзи момент съдебна практика.

По-важните научни приноси, изложени в трите глави на работата, могат да бъдат формулирани така:

Най-напред, извършен е сравнително-правен преглед на наказателно-правната уредба на страните-членки на Европейския съюз. В този план е разяснен и правният регламент, който е предвиден в българския наказателен закон. Правилно е отразено в дисертацията, че Р. България е въвела в нормативни текстове основните изисквания на Съюза.

Направен е аналитичен преглед на първичните и вторичните актове на Европейския съюз, които са предназначени да предотвратят или да осигурят ефективно наказателно преследване на посегателства срещу средства от фондове на европейските общности.

Представена е систематизация на престъпленията в тази насока, като са направени и съответни предложения „де леге ференда“. Включително като се излага възможността за уреждане на по-широк диапазон от наказания за отделните престъпления, включително в хипотези на по-тежко наказуеми престъпни състави, които визират квалифициращи признаци.

Като криминологически елемент в работата е посочено изложението относно криминогенните фактори, предразполагащи като причини и условия извършването на престъпленията срещу средства от фондовете на европейските общности.

В заключение, в изложението са направени редица предложения „де леге ференда“, като същото е съобразено и със значителна по обем научна литература.

- V. Стоян Стойков, **«Изпълнителните деяния в състава на престъпленията по чл. 234 НК»**, Сборник с доклади от научна конференция «100 години УНСС – 100 години право в УНСС», Издателски комплекс – УНСС, 2021 г., том 2, стр. 188 – 195, 978-619-232-438-4.

Докладът има за свой предмет изясняването на някои въпроси относно приложението на законните състави на чл. 234, ал. 1, ал. 2 и ал. 4 НК, обусловено от противоречивата съдебна практика, както и от въвеждането на нови престъпни състави в редакцията на този член след измененията, обнародвани в ДВ, бр. 7 от 22 януари 2019 г.

Разпоредбата на чл. 234 НК е израз на наказателноправната защита на обществените отношения, свързани с правилното функциониране на стопанските отрасли, чиито стоки са поставени под особен данъчен режим. Касае се за акцизни стоки по смисъла на чл. 2 от Закона за акцизите и данъчните складове (ЗАДС) и в частност – алкохол, алкохолни напитки и тютюневи изделия.

Редакцията на чл. 234 НК след измененията, разширява значително обхвата на защита посредством предвидените форми на изпълнителни деяния, като заедно с това поставя проблеми пред правоприлагащите органи относно правилното и точно приложение на закона.

Последователно е направен анализ на изпълнителните деяния и съпоставка с предходните редакции по чл. 234, ал. 1 НК – „разпространи и държи“, по чл. 234, ал. 2 НК – „произвежда“ или „държи“ със специална цел разпространение, както и по чл. 234, ал. 4 НК, където инкриминираните деяния са „изготвя“, „държи“ или „укрива“. Обсъдена е практика на Върховния касационен съд.

В заключение се достига до извод, че твърде общо формулираните изпълнителни деяния „разпространи“, „държи“ или „укрива“ ще доведат след себе си множество и крайно неясни интерпретации, което ще възпрепятства правилната правна квалификация, съответно - съставомерност на престъпленията.

VI. Стоян Стойков, **«Акцизни престъпления - проблеми при определяне на обекта»**, сп. «Икономически и социални алтернативи», 2019 г., бр. 4, стр. 86 – 94, 1314-6556.

В статията се изяснява обекта на посегателства на деянията, въздигнати в престъпления с чл. 234 НК, и противоречията при неговото дефиниране с оглед систематичното място на тази разпоредба в Наказателния кодекс на Република България.

Структурата на статията е обособена в три части, от които първата е увод, втората е озаглавена „Обект на престъплението по чл. 234 НК“ и третата – заключение.

В увода се обсъжда значимостта на определянето на обекта на престъпните посегателства спрямо обществената опасност на деянието, вредните последици, правната квалификация и неговата съставомерност. Посочено е, че престъпленията по чл. 234 НК са с висока степен на обществена опасност, защото вследствие на тяхното реализиране се уврежда данъчната система на държавата. Същевременно, макар волята на законодателя да е насочена към закрила на акциза като вид косвен данък и правилното функциониране на финансовата система, систематичното място на чл. 234 НК не е променено, като към момента е в посока на защита на отделен стопански отрасъл, което обуславя необходимостта да се определи правилното систематично място.

Във втората част се прави подробен анализ на обекта на посегателство по чл. 234, ал. 1 – 4 НК, като се достига до извод, че при реализирането на предвидените деяния в съставите на престъпления се увреждат обществените отношения в сферата на публичните финанси, съответно - текстовете на престъпните състави са грешно позиционирани и следва систематичното им място да бъде определено в Глава VII „Престъпления против финансовата, данъчната и осигурителната системи“.

В заключение извод за правилното систематично място на обсъжданите престъпни състави е изведен като предложение „de lege ferenda“ с изрично посочване, че промяната е належаща с оглед задачата на Наказателния кодекс и защитата на обществените отношения като обект на посегателство.

VII. Стоян Стойков, **«Отнемане на престъпно придобити активи -гражданска конфискация в контекста на наказателноправната политика на Европейския съюз»**,

«Въздействие на международното право и правото на ЕС върху българската правна система», Издателски комплекс – УНСС, 2019 г., стр. 293 – 307, 978-619-232-226-7.

Изследването има за предмет преглед на наказателноправната политика на ЕС при борба с тежката и организирана престъпност, както и с корупцията, израз на която са приетите и посочени в изложението директиви срещу прането на пари. В контекста на последното акцент се поставя върху въпроса за гражданската конфискация на активите, придобити по незаконен ред. Изложението е обособено в три части.

Първата част е озаглавена „Европейската политика за създаването и налагането на „гражданската конфискация“ на престъпно придобити активи. Очертани са целите на Европейския съюз и средствата за тяхното постигане чрез правнообвързващи държавите-членки актове и политики, включително по наказателноправните въпроси. В тази връзка са посочени престъпленията с трансграничен характер, от които се генерират огромни доходи от организираната престъпност, като по този начин се засягат икономическите устои на Съюза. Изследвани са законодателните инициативи относно борбата на ЕС с организираната престъпност и етапите, през които преминава в хронологичен план.

Втората част е озаглавена „Въвеждане на законодателни промени в българското законодателство въз основа на директивите на ЕС относно „гражданската конфискация“. Обсъдени са относимите международни, европейски и национални правни актове, свързани с ангажимента на българската държава да хармонизира своето законодателство в съответствие с европейското такова, като се проследява началото на този процес още от 90-те години на XX век, преди присъединяването на България към ЕС през 2007 г.

Третата част – „Съдебна практика“, поставя фокуса върху проблемите, свързани с гражданската конфискация през призмата на ЕКПЧ в контекста на правото на собственост и противопоставимостта на обществения интерес.

VIII. Стоян Стойков, **“Субъективная сторона в уголовном праве Болгарии”**, сп. “Пробелы в российском законодательстве”, 2015 г, бр. 5, стр. 122 – 126, 2072-3164

Статията, чието заглавие в превод на български език е „Субективната страна в наказателното право в България“ има за цел да даде обща характеристика на субективната страна на престъплението в българското наказателно право, да посочи нейното съдържание и значение за правната квалификация на престъплението.

Изложението е обособено във въведение и три части, .

Първата част, наименувана „Вина и личност“, разглежда три подхода за дефиниране понятието за вината, като се достига извод, че всеки от тях - морала, религията и правото, има собствен принос.

Втората част „Степен, форма и същност на вината“ обсъжда вината като признак на престъплението, бидейки основно субективно свойство на последното. Въз основа на подхода в наказателноправната доктрина се извежда, че вината като свойство на субекта на престъплението се явява елемент от субективната страна. През призмата на философския и теологическия подход се стига до извод, че субективната страна е свързана с определено психологическо и емоционално състояние на лицата, извършители на деянията. Дадено е утвърденото схващане за вината като отношение на дееца към извършеното деяние и неговите общественоопасни последици, като са посочени и други теории за вината.

В третата част „Вина – понятие за виновно извършените деяния“ се прави разграничение между вина и виновно извършено деяние, като се сочи, че субективната страна на престъплението не се изчерпва с вината, но същата е определяща за наличието на умисъл или непредпазливост. Обсъдени са научни тези на различни учени, като се дава приоритет на схващането за вината като изразено във форма на умисъл или непредпазливост особено психическо отношение на престъпника спрямо извършеното от него обществено-опасно деяние и настъпилите обществено-опасни последици.

IX. Стоян Стойков, **«Конфликтите в черноморския басейн в контекста на международното наказателно правораздаване»**, сп. «Норма», 2015 г., бр. 8, 1314-5126

Статията обсъжда конфликтите в черноморския басейн като следствие разширяването границата на ЕС на изток, предоставяйки по този начин възможност за НАТО да граничи директно с Русия на Черно море. Русия е поставена в крайно неизгодна позиция, което продикува и конфликта в Украйна, довел до анексирането на Крим.

Предмет на изследването е възможността действията на Русия и в частност – на лица от правителството или главното командване, да бъдат отнесени към Международния наказателен съд, след като реакцията на международната общност с налагане на санкционни политики с нищо не променя новосъздалата се ситуация.

Изложението е структурно и логически обособено в седем части, в които след увода последователно се обсъждат въпросите за конфликтните зони по черноморския басейн, исторически обзор на статута на Крим, действията по анексиране, реакциите на международната общност и на Русия и анализ за възможното приложение на Римския статут. В резултат на последния се достига до извод, че предвид липсата на ратификация от страна на руската и на украинската държава МНС няма юрисдикция върху територията на Русия, нито правомощия спрямо Украйна.

X. Стоян Стойков, **«Организаторът на престъпната група»**, сп. «Право, политика, администрация», 2015 г, том 2, бр. 4, стр. 44 – 54, 2367-4601.

Статията е обособена в четири части – въведение, втора част „Обективни предпоставки за определянето на „организатор на престъпление“, трета част „Субективната страна на дейността на организатора“ и четвърта част – заключение.

Изложението обсъжда въпроси относно организатора на престъплението, организатора на престъпната група като фигурата, заемаща централно място при изследване на организирана престъпна група, с която различните институти на наказателното право се занимават. Обсъдени са обективните и субективните обстоятелства, като акцент е поставен на въпросите, касаещи вината и субективната страна на престъплението, в които участие има организаторът на престъпна група.

Във втора част е направен анализ на нормативната уредба съобразно българския наказателен закон на задружното участие в извършване на престъпление, дефинирана е фигурата на организатора през призмата на руската наказателноправна доктрина при липса на законово определение за такава фигура в българската и значението на този въпрос относно наказуемостта.

В трета част е анализирана субективната страна на дейността на организатора, като се достига до извод, че ръководителят – организатор на престъпната група е лице, което обективно покрива всички форми на съучастие, но субективно превишава или надхвърля възможните такива, каквито при съучастниците съществува под общ умисъл. Предложено е конкретно определение на организатор на престъпна група, като такъв е лице, което е създадо организирана престъпна група, което я ръководи или организира извършването на престъпление, или направлява дейността на групата по осъществяване на престъпление.

XI. Стоян Стойков, **„Някои престъпления при сделките с недвижими имоти“**, Академично списание „Недвижими имоти & Бизнес“, 2022, том VI(3), стр. 220-226, ISSN (print) 2603-2759, ISSN (online) 2603-2767.

Тази статия има за цел да предупреди читателите за потенциални проблеми с престъпления при сделки с недвижими имоти. Условието на криза – от една страна, и зачестилите инвестиции в имоти – от друга, разкриват нарастване на престъпленията, свързани с незаконно придобиване на имоти.

С цел избягване на незаконни посегателства при сделки с недвижими имоти, авторът прави опит да разгледа някои случаи на престъпни структури по Наказателния кодекс на Република България, които биха могли да се приложат към незаконни сделки с недвижими имоти, как потребителят може да защити правото си на собственост пред съда съгласно разпоредбите на Наказателния кодекс. За разбиране на защитата на собствеността чрез нормите на наказателното право са разработени накратко елементите на съставите, приложими към сделките с недвижими имоти.

Теоретичните постановки са илюстрирани с казуси от практиката, решенията, въз основа на които са установени основните принципни разбирания при прилагането на наказателната защита по съответния престъпен състав.

XII. Стоян Стойков, **"Принципът "Ne bis in idem" при конкуренция на административно-наказателна и наказателна отговорност за нарушения, свързани с акцизни стоки"**, сп. «Икономически и социални алтернативи», 2022, том 28, бр. 4, стр.106-109, ISSN (print): 1314-6556, ISSN (online): 2534-8965

Предмет на обсъждане в статията е действащата нормативна рамка при ангажиране на административнонаказателната и наказателна отговорност за извършени нарушения на данъчното законодателство, свързани с акцизни стоки, през призмата на принципа "ne bis in idem".

Структурата на статията е обособена в три части, от които първата е увод, втората е озаглавена „Принципът "Ne bis in idem"“ и третата – заключение.

В увода са очертани въпросите, свързани с акциза като вид косвен данък, увреждането на икономическите устои на държавата при избягване на неговото заплащане и възможностите в тези случаи за ангажиране на административнонаказателната или наказателната отговорност на нарушителя.

Във втората част е изследван въпросът за конкуренцията между административнонаказателната и наказателната отговорност за едно и също деяние, като се обсъждат критериите за това дали последното осъществява признаците на престъпление или се явява административно нарушение. Посочена е практика на ЕСПЧ по този въпрос, въвеждането му като абсолютен принцип с ЕКПЧ, както и правните гаранции за стриктното спазване на принципа в българското законодателство.

В заключението се достига до извод, че действащата понастоящем правна уредба и задължителна съдебна практика на ВКС утвърждават принципа ne bis in idem, поради което едно лице не може да бъде успоредно или последователно санкционирано за едно и също нарушение на данъчното законодателство.

XIII. Стоян Стойков, **„Наказателно право. Особена част. Престъпления, свързани с националната сигурност на държавата“**, «Издателски комплекс – УНСС», 2022 г., 978-619-232-661-6

Учебното помагало провежда задълбочено и комплексно изследване през призмата на наказателноправната теория и постоянна съдебна практика, изложението на което се състои от въведение, обща характеристика и пет глави.

В глава първа от изложението последователно са подложени на анализ елементите от фактическия състав на престъпленията против Републиката, като в четири раздела са обсъдени престъпните състави на измяна, предателство и шпионство, диверсия, вредителство и други престъпления. Обсъдени са използваните понятия. За всяко едно престъпление в тази и в последващите глави са посочени четирите категории признаци, които го характеризират – обект, субект, обективна страна и субективна страна.

Предмет на изложението в глава втора са престъпленията против личността. В четири раздела са анализирани престъпленията против живота, против здравето, против честта и достойнството и против половата неприкосновеност. Първият раздел изследва престъплението убийство с квалифицираните и привилегирани състави, както и хипотезите на смърт при непредпазливост. Вторият раздел е отреден за причинените телесни повреди при форми на вината умисъл и непредпазливост. Третият раздел анализира престъпленията обида и клевета. Блудството и престъпните съвкупления са предмет на изследване в четвъртия раздел.

Трета глава е озаглавена „Престъпления против собствеността“, като в два раздела последователно са разяснени елементите от фактическите състави на престъпленията кражба и грабеж.

В глава четвърта „Престъпления против дейността на държавни органи, обществени организации и лица, изпълняващи публични функции“ е анализирано престъплението подкуп.

В пета глава са дадени практически насоки при решаване на наказателноправен казус.

XIV. Стоян Стойков, "**Наказателно право. Обща част. Учебно помагало**", «Издателски комплекс – УНСС», 2021 г., 978-619-232-388-2

Учебното помагало е структурно обособено в двадесет и пет теми, съобразени с лекционния курс по учебната дисциплина „Наказателно право“. Всяка тема представя основните понятия и определения, като за доброто овладяване на изучаваната материя са използвани графики, таблици, съдебна практика, привеждани са примери, дадени са разяснения при решаване на казуси, приложен е тест с ключ към верните отговори за проверка на придобитите знания.

Обърнато е особено внимание на въпроси, преценени за по-сложни при обучение, а именно субективната страна на престъплението с разграничение различните форми на вината, усложнената престъпна дейност, рецидива.

XV. "**Основи на правото**", Университетско издателство „Стопанство“, 2010 г., стр. 55-62, 978-954-644-156-0

В глава VII от учебното помагало, озаглавена „Отделни видове престъпления по Наказателния кодекс на Република България“, са разгледани отделни престъпни състави с посочване признаците от обективна и субективна страна, както и въпроси за самопроверка за обучаващите се. Структурата и изложението са насочени за придобиване на базисни знания от обучаващите се в специалности, различни от юридическата.

A SUMMARY OF SCIENTIFIC PUBLICATIONS

of chief asst. Dr. Stoyan Ognyanov Stoykov, submitted for participation in the competition for the academic position of Associate Professor in the professional field 3.6. 98 of 09.12.2022

I. Habilitation thesis - monograph. "**International Criminal Law**", Ciela, 2015, 978-954-28-1904-2, reviewers. Prof. Ph.D. Dobrinka Chankova and Assoc. prof. Ph.D. Zhivko Velchev

The monograph consists of two parts - a general and a special part, which sequentially clarifies the issues related to the concept of international criminal law, characteristic features, legal framework, principles, structure, subjects, types of crimes, and established international criminal tribunals, proceedings before the International Criminal Court and the relevance of the studied matter through the prism of conflicts in the Black Sea basin.

The general part consists of seven chapters. In chapter one, the subject of study in its logical and structural sequence are the issues related to the origin and development of international criminal law, the doctrinal understanding of the same, and the basic principles. The object and method of legal regulation are indicated. The distinction between an international crime and a crime with an international element is clarified.

Chapter Two discusses the sources of international criminal law, presenting general characteristics and different types, including the relevance of judicial precedent as a source.

In Chapter Three, the subject of discussion through the prism of the existing different theoretical views is the conceptions of the subjects of international criminal law and the types of subjects - individuals and the state. With regard to the latter, the principles and rules of responsibility are set out, taking into account the difference with that of natural persons, respectively the legal and factual grounds for its involvement.

Chapter Four deals with international crime, discussing the concept of the latter, the object, the subject, the objective and subjective elements of

the constituent elements. In this context, a commentary on the international responsibility of the State is made. The types of international crimes and the main principles of international criminal responsibility under the Rome Statute, as well as crimes with an international element. In relation to criminal responsibility in international law, the circumstances which exclude it are also set out.

Chapter Five discusses immunity issues, including types of immunity, their nature, rules and application, and related acts. The concept of extraterritoriality and its relationship to immunity is explored.

Chapter Six presents the definition of guilt and its forms in international criminal law. In relation to guilt, the circumstances which exclude it under the Rome Statute are also set out.

In Chapter Seven, the subject of study is the general characteristics of punishment in international criminal law, principles in its determination, types of punishment under the Rome Statute, and exemption from punishment.

The special part consists of fourteen chapters. Chapter One sets out the different types of international crimes and the criteria for distinguishing them from crimes with an international element.

Chapter Two of the study is set the general characteristics of crimes against humanity, the subject matter, and objective and subjective aspects. Crimes against humanity under the Bulgarian Criminal Code are mentioned. The crimes of genocide, apartheid, and aggression are successively discussed with regard to its object, objective and subjective sides, and according to the type, emphasis is placed on bringing historical examples of genocide, the Bulgarian legislation on apartheid is analyzed, the specific way of committing the crime of aggression and the forms of the executive act, including planning, preparation and incitement.

In Chapter Three, the subject of study is war crimes. They are characterized concerning their object, subject, the war crimes under the Geneva Conventions, as well as the basic elements of war crimes under the Statute of the International Criminal Court.

Chapter Four discusses the international protection of human rights as provided for in international law, the guarantees of that protection, and some of the types of rights to which it applies. The exposition in this chapter continues with a characterization of the crimes of human trafficking, slavery, and pornography with their various forms of enforcement and a comparison with Bulgarian, Russian, and American law.

Chapter Five analyses the crime of international terrorism, pointing out its historical development, nature, and legal definitions in different legislations. The crime is characterized from the subjective and objective sides, and the individual manifestations of international terrorism are outlined. A list of preferred names by which perpetrators of terrorist acts define themselves and their beliefs is presented. The international acts associated with and of the greatest significance to international terrorism are listed.

Chapters Six to Eleven deal with international criminal tribunals as follows: International Criminal Tribunal - Nuremberg (establishment, jurisdiction, jurisdiction and principles of operation); International Military Tribunal - Tokyo (the historical events leading to its establishment are traced; its powers and jurisdiction are outlined; is compared with the IST-Nuremberg); International Criminal Tribunal for the Former Yugoslavia (traces its establishment in the light of historical events and causes; indicates the jurisdiction of the Tribunal under its Statute; lists the acts for which criminal responsibility is incurred; outlines its structure and procedure for the election of judges, noting differences with other tribunals; provides an analysis of the proceedings before the tribunal based on its Statute; International Criminal Tribunal for Rwanda (traces the establishment of the tribunal in terms of historical events and causes; outlines its jurisdiction, structure and the conduct of proceedings before it); Special Court for Sierra Leone (outlines the establishment of the court in light of historical events; examines its jurisdiction; outlines its structure The Cambodian genocide is discussed - its historical emergence and development in Cambodia is analyzed; its results, the international instruments adopted as a result of these conflicts; the Extraordinary Chambers created on the basis of the conflicts and their jurisdiction and proceedings.

Chapter Twelve discusses the establishment, jurisdiction, structure and composition, representation, and organization of the International Criminal Court.

Chapter Thirteen examines the proceedings before the ICC. It analyses pre-trial proceedings; referral of situations and initiation of investigations; conduct of investigations; arrest; international cooperation and judicial assistance; rights of the accused and victims; confirmation of charges before trial; trial, rights of the accused, evidence; appeal and review.

The Fourteenth chapter, entitled "Conflicts in the Black Sea Basin in the Context of International Criminal Justice", analyses the processes of the annexation of the Crimean Peninsula as an important military geostrategic point and the reaction of the world community through the prism of international criminal law and the development of international criminal law in the new millennium.

II. **"The Subjective Side of the Crime"** Ciela, 2015, 978-954-28-1903-5

The monograph "The Subjective Side of the Crime" is 158 pages long and attempts to provide the author's own reading and interpretation of controversial theoretical and practical issues regarding the definition of guilt as an institute of criminal law. A review and analysis of foreign literature have been made to point out the differences and similarities in the interpretation of the questions of guilt in different legislations.

The monograph is divided into 5 five chapters, an introduction, and a conclusion.

Chapter One is devoted to the PHILOSOPHICAL CONCEPT OF GUILT, with an emphasis on the philosophical understanding and interpretation of the issues of guilt, and the conceptions of this concept by several prominent European and world scholars. A conclusion is drawn about its content according to the Bulgarian legal doctrine and the apparent contribution to the establishment of the concept according to different theoretical interpretations.

In Chapter Two, THE COMPOSITION OF THE OFFENCE, an attempt is made to answer the question as to the place of the element of guilt in the composition of the offense. An analysis is made through the prism of the continental and Anglo-Saxon legal systems, giving priority to the conclusion that the definition of the composition and the place of the element of fault according to the Bulgarian Criminal Code reflects the universal approach and is, from a practical point of view, an answer to one of the most controversial issues in criminal law.

In Chapter Three FORMS OF GUILT, special attention is paid to the forms of guilt and their importance for their practical application and the achievement of the objectives of criminal law policy about the protection of society from criminal violations.

Chapter Four MIXED FORM OF GUILT deals with the issues based on the comparative analysis with the foreign legal systems of this form of the element of the criminal composition - guilt. An attempt is made to elaborate on the issue under possible hypotheses of complication concerning guilt in the commission of crimes and to a large extent the conclusion is reached about the different results under different legal systems and, in particular - legislations.

In Chapter Five, THE SUBSTANTIAL SIDE OF CRIME IN THE ORGANIZER OF A CRIMINAL GROUP, the question posed by the title is examined in two aspects. Firstly, its discussion in monographic works is conditioned by the topicality and importance of this topic, and, secondly, the same is examined from the point of view of its importance for the correct determination of guilt in this figure - the organizer, as the subject of the crime in criminal law. It is concluded that in the quantitative dimension in determining the guilt of the organizer of the criminal group, given his role as such, exceeds that of the other participants, but, on the other hand, this excess cannot rest on assumptions, but the same must be directly reflected in the mind of the organizer of the criminal group.

In the conclusion, it is stated that from the detailed analysis of the models followed for the determination of guilt in criminal law in different countries, it can be pointed out that this so important issue is regulated most rationally in the Criminal Law of the Republic of Bulgaria to protect the public interest.

III. Criminal Law Protection of Excise Tax under Article 234 of the Criminal Code", Publishing Complex - UNWE, 2022, 978-619-232-603-6

The monograph consists of two parts, an introduction, a conclusion, proposals de lege ferenda, and interpretative practice under Article 234 of the Criminal Code. The first part is entitled "Excise" with two sections.

In the first section "Excise Duty, Excise Goods, Tax Warehouse" in five chapters all essential issues for the proper understanding of this type of indirect tax and its legal regulation are consistently clarified. To this end, the author consistently examines origin, development, and objectives of excise duty as an indirect tax, the concept of excise goods and the types of excise goods under the legislation in force, and the determination, timing, and method of charging excise duty. The concept of a tax warehouse is characterized and the licensing regime for the management of such warehouses is discussed. Chapters four and five outline the administrative and legal regime for activities with excise goods and the registration of specialized small distillation establishments and small winemakers' wine production establishments.

The second section "Excise goods as the subject of offense" sets the dividing line between administrative and criminal liability according to the degree of social danger of the acts damaging the tax system, and on this level, the relevant legal texts of the LAOP, DSTA, and the Criminal Code are analyzed. In view of the subject of the analysis of the monographic study, in one chapter the constituents of administrative offenses analogous to Article 234 of the Criminal Code are discussed, and the distinguishing criteria for the two types of liability, namely the public danger, the subject and the harmful consequences caused.

The second part of the monograph, entitled "Criminal Law Protection of the Constituents of Article 234 of the Criminal Code", consists of eight sections.

The first section traces the emergence and historical development of the composition of Article 234 of the Criminal Code for the period from 1968 to 2019 in view of the development of social relations and the need

to refine their protection, the integration into the European Union and the harmonization of the legislation in force, as well as the controversial case law.

In section two, the subject of analysis is the object of infringement - general and immediate, and the problems of its definition for the offenses under Article 234 of the Criminal Code. The author makes a conclusion that the object of the crime under Art. 234, par. 1 - 4 of the Criminal Code should be determined by the fact, that the crime realization reflect in and damage the public finance sphere, because of that the place of these crimes are in the chapter "Crimes against the financial, tax and social security systems" of the Criminal Code of the Republic of Bulgaria.

Section three examines the definition of the object of the offense under Article 234 of the Criminal Code and the problems associated with it. It is accepted that in order for the financial system to be damaged or endangered, it is necessary that the perpetrator, through his act, affects an element of this system, among those specified in the various hypotheses under par. 1 to 4 of Article 234 of the Criminal Code, the legislator redefines the object of the offense by emphasizing the entire production process from the supply of objects, materials, and tools through which a facility for the production of alcohol, alcoholic beverages, or tobacco products can be built. The lack of specific reference to raw materials in the hypotheses discussed is pointed to as a legislative omission and a *de lege ferenda* proposal is made to add "raw materials intended for production" in paragraph 4. It is concluded that, in addition to the excise goods, the object of the infringement is the levy imposed by the State.

The exposition of this section continues with Chapter One, which discusses the problems relating to the forfeiture of the object and means of offenses under section 234 of the Criminal Code in the context of section 234(5) and section 53(5) of the Criminal Code. 1 (a) of the Criminal Code. Contradictory case law is analyzed concerning the objects which are intended or have served for the commission of the offense and in particular - a vehicle or means of transport. A *de lege ferenda* proposal is made to include the means in a new paragraph when they have served for the commission of the offense. It is accepted that public relations would be protected to a greater extent if Article 234 of the Criminal Code provides for the object and the means to be forfeited to the State.

In section four, the subject of the discussion is the executive acts in the offenses under Article 234 of the Criminal Code. The case law of the Supreme Court of Cassation on this issue is analyzed. *De lege ferenda* is made a proposal as to the executive act under par. 1 "distribute" to be replaced by "sell". The same is done under paragraph 2, whereby is suggested to be criminalize the production or possession of alcohol, alcoholic beverages, or tobacco products without a proper permit only when they are for the purpose of commercial sale. A similar problem is found with the overly general wording of paragraph 4, concluding that the legislator's intention to protect a wider range of social relations should not lead to a restriction of normal social relations.

Chapter I of this section examines the issue of public danger and the non-seriousness of the case as an additional qualifying circumstance under Art. 234 para. 1 and 2 of the Criminal Code. It is pointed out that, in the absence of a legal definition, such a definition must be inferred based on an argument to the contrary, in which sense it is held that the determination of a "non-significant case" depends not only the degree of public danger and the moral reprehensibility of the act, and the impact on the object of the offense should also be considered. It is discussed the case law of the highest courts. The failure to specify the non-minor case in the provision of Article 234 para. 1 and 2 of the Criminal Code have been considered as a major omission which should be corrected by interpretative practice, which is to set a threshold on the cost of the object of the crime, above which the acts referred to in Article 234 of the Criminal Code are to be prosecuted as crimes.

Section five deals with the subject of the offense under Article 234 of the Criminal Code, concluding that any criminally liable person may be such a person.

Section six discusses the qualifying elements of offenses under Article 234 of the Criminal Code, with three chapters successively examining the qualifying element of "committed by two or more persons", repetition and aggregates, and cases in which the object of the offense is in "large size". *De lege ferenda* is made a suggestion to set a minimum limit on the price of the object of the offense and the definition of large amounts similar to Article 93(14) of the Criminal Code.

In section seven, the subject of the presentation is the perishability of offenses under Article 234 of the Criminal Code, the question of which, together with related issues, is dealt with in chapter one. De lege ferenda proposals are made to the provision in par. 3 to add the punishment "fine", respectively in para. 4 - the deprivation of rights under Art. 37, para. 7 of the Criminal Code.

In chapter two of the same section, the principle of ne bis in idem is discussed through the prism of the ECHR, the case law of the ECtHR and the Bulgarian court, objectified in the Interpretative Decision No. 3/2015 in case No. 3/2015 of the SCC. The "Engel" criteria for determining when a proceeding is criminal and, consequently, avoiding double criminality by engaging administrative and criminal liability for the same act are examined. In conclusion, it is held that the termination of criminal proceedings in cases of prior administrative proceedings of a criminal nature within the meaning of the ECHR, which have resulted in a final judgment against the same person and for the same act, should be adopted as a postulate of case law for the future.

In section eight a distinction is made from other articles, in particular those of art. 244, par. 1 of the Criminal Code, Art. 243, para. 2, item 2, preamble 2 of the Criminal Code, Art. 255, para. 1, item 6 of the Criminal Code. The hypothesis in the offenses under Article 234 of the Criminal Code was committed on the decision of an organized criminal group is examined. The European legislation and the practice of the Supreme Court of Cassation are taken into account. The conclusion is reached that the offenses under Article 234 of the Criminal Code are generally formulated, and unspecified in terms of object, subject matter, and executive act, which has led to contradictory jurisprudence on the application of these articles and difficulties in protecting public relations.

In conclusion, generally formulated criminal offenses are criticized, thus allowing certain economic interests to be protected. A de lege ferenda proposal is made to criminalize in new articles also the offenses involving excise goods - electricity and energy products under Article 2(3) of the VAT Act by creating new paragraphs 7 and 8 to Article 234 of the Criminal Code.

IV. **“Criminal Law Protection of EU Funds”**, Ciela, 2013, 978-954-28-1420-7

The monograph CRIMINAL LAW PROTECTION OF EUROFUNDERS was published in 2013 by Siela Publishing House. The book is a dissertation of a successfully defended doctoral degree by the author Stoyan Stoykov. It is 264 pages in length, with the content divided into an introduction, three main chapters with a paragraph exposition, and a conclusion, with sources listed in 223 footnotes.

In general terms, it can be said that the monograph is the first monographic study on the criminal law protection of the spending of public funds from the EU and those granted by the EU to the Bulgarian state in the process of its accession and integration to the Community.

The first chapter of the monograph, GLOBALIZATION, AND THE EUROPEAN UNION, traces the emergence and development of the EU after the period of the Second World War when Europe was in the situation of its economic recovery as a result of accepting the culmination of the war on its territory. Here, this part of the monograph also presents a comprehensive overview of all the pre-accession funding programs of the Republic of Bulgaria, as well as the funds established for the integration and regional development of the member states.

Chapter Two is devoted to "A COMPARATIVE LEGAL ANALYSIS OF THE CRIMINAL REGULATIONS OF OFFENCES AGAINST THE FINANCIAL SYSTEM OF THE EUROPEAN UNION" with a detailed review of the European Union and European Commission acts relevant to the protection of the financial interests of the Union. The analysis itself moves into an examination of the criminal law framework of the financial system's protection mechanisms in all Member States, pointing out similarities and differences with a view to their practical application for law enforcement authorities.

The following chapter three is published under the title "THE CRIMINAL PROTECTION OF EUROPEAN UNION FUNDS AND FUNDS PROVIDED TO THE BULGARIAN STATE BY THE EUROPEAN UNION, UNDER THE PROVISIONS OF THE BULGARIAN CRIMINAL CODE". An attempt has been made here to analyze as far as possible the offenses in the Criminal Code relating to the protection of public relations in

connection with the Community's financial interests. The analysis covers in detail all the texts from the moment of their implementation in the Criminal Code, their enforcement, and an analysis of the case law existing at that time.

The major scientific contributions outlined in the three chapters of the thesis can be formulated as follows:

First of all, a comparative-legal review of the criminal law framework of the member states of the European Union is carried out. In this perspective, the legal regulation, which is provided in Bulgarian criminal law, is explained. It is correctly reflected in the dissertation that R. Bulgaria has implemented the basic requirements of the Union in legal texts.

An analytical review is made of the primary and secondary acts of the European Union which are designed to prevent or ensure effective prosecution of infringements of European Community funds.

A systematization of the offenses in this respect is presented, with relevant proposals de lege ferenda. Including the possibility of regulating a broader range of penalties for individual offenses, including in cases of more serious offenses which have qualifying elements.

As a criminological element in the work is presented the statement on the criminogenic factors, predisposing as causes and conditions for the commission of crimes against the funds of the European Communities.

Finally, a number of de lege ferenda proposals are made in the submission, which is also informed by a substantial body of academic literature.

V. Stoyan Stoykov, "**Executive Acts in the Composition of Crimes under Article 234 of the Criminal Code**", Proceedings of the Scientific Conference "100 Years of the UNWE - 100 Years of Law at the UNWE", Publishing Complex - UNWE, 2021, Volume 2, pp. 188-195, 978-619-232-438-4.

The report has as its object the clarification of certain issues concerning the application of the statutory provisions of Art. 1, para. 2 and

para. 4 of the Criminal Code, conditioned by the controversial case law, as well as by the introduction of new criminal elements in the wording of this article after the amendments promulgated in the State Gazette, no. 7 of 22 January 2019.

The provision of Article 234 of the Criminal Code is an expression of the criminal law protection of public relations related to the proper functioning of economic sectors whose goods are placed under a special tax regime. It concerns excisable goods within the meaning of Article 2 of the Excise Duties and Tax Warehouses Act (DSTA) and, in particular, alcohol, alcoholic beverages, and tobacco products.

The wording of Article 234 of the Criminal Code, after the amendments, significantly expands the scope of protection through the provided forms of executive acts, while posing problems for law enforcement authorities regarding the correct and accurate application of the law.

An analysis of the executive acts and a comparison with the previous wording of Art. 234 par. 1 of the Criminal Code - "distribute and hold", under Article 234, paragraph 2 of the Criminal Code - "produce" or "hold" with the specific purpose of distribution, as well as under Article 234, paragraph 4 of the Criminal Code, where the incriminated acts are "prepare", "hold" or "conceal". The practice of the Supreme Court of Cassation is discussed.

In conclusion, the executive acts "distribute", "possess" or "conceal" formulated in too general terms will lead to multiple and extremely vague interpretations, which will hinder the correct legal qualification, respectively - the constitutionality of the crimes.

VI. Stoyan Stoykov, "**Excise Taxes - Problems in Defining the Object**" esp. "Economically and Socially Alternative" 2019, No. 4, pp. 86 - 94, 1314-6556.

The article clarifies the object of the offenses of the acts enumerated as crimes by Article 234 of the Criminal Code and the contradictions in its definition in view of the systematic place of this provision in the Criminal Code of the Republic of Bulgaria.

The structure of the article is divided into three parts, the first of which is an introduction, the second is entitled "Object of the offense under Article 234 of the Criminal Code" and the third is a conclusion.

The introduction discusses the significance of the definition of the object of criminal violations in relation to the public danger of the act, its harmful consequences, legal qualification and its constitutionality. It is pointed out that the offenses under Article 234 of the Criminal Code are of a high degree of public danger because as a consequence of their realization, the tax system of the State is damaged. At the same time, although the will of the legislator is aimed at the protection of excise duty as a type of indirect tax and the proper functioning of the financial system, the systematic place of Article 234 of the Criminal Code has not been changed, currently in the direction of the protection of a separate economic sector, which determines the need to determine the correct systematic place.

The second part provides a detailed analysis of the object of the offense under Art. 1 - 4 of the Criminal Code, concluding that in the implementation of the envisaged acts in the constituent parts of the offences, the public relations in the sphere of public finances are damaged, respectively - the texts of the criminal constituents are wrongly positioned and their systematic place should be determined in Chapter VII "Crimes against the financial, tax and social security systems".

In conclusion, a conclusion on the correct systematic place of the criminal offenses in question is drawn as a proposal "de lege ferenda" with an explicit indication that the change is necessary for view of the task of the Criminal Code and the protection of public relations as the object of the infringement.

VII. Stoyan Stoykov," **Forfeiture of criminally acquired assets - civil confiscation in the context of the criminal law policy of the European Union**", **Impact of International Law and EU Law on the Bulgarian Legal System**", Publishing Complex - UNWE, 2019, pp. 293-307, 978-619-232-226-7.

The study aims at reviewing the EU's criminal law policy in the fight against serious and organised crime as well as corruption, as expressed in

the directives against money laundering adopted and mentioned in the presentation. In the context of the latter, emphasis is placed on the issue of civil confiscation of illegally acquired assets. The presentation is divided into three parts.

The first part is entitled 'European policy on the creation and enforcement of 'civil confiscation' of criminally acquired assets. It outlines the objectives of the European Union and the means of achieving them through legally binding acts and policies of the Member States, including on criminal matters. In this context, cross-border crimes are identified, which generate huge proceeds from organized crime, thereby affecting the economic foundations of the Union. The legislative initiatives on the EU's fight against organized crime are examined and the stages through which it has progressed chronologically.

The second part is entitled 'Introducing legislative changes in Bulgarian legislation based on EU directives on 'civil forfeiture'. Relevant international, European and national legal acts related to the Bulgarian state's commitment to harmonize its legislation in line with European legislation are discussed, tracing the beginning of this process back to the 1990s, before Bulgaria's accession to the EU in 2007.

The third part, "Jurisprudence", focuses on civil forfeiture issues through the prism of the ECHR in the context of property rights and the opposability of the public interest.

VIII. Stoyan Stoykov **“The Subjective Side in Bulgarian Criminal Law”, esp. "Gaps in Russian Legislation”**, 2015, no. 5, pp. 122-126, 2072-3164

The article, whose title in the Bulgarian translation is "The Subjective Side of the Criminal Law in Bulgaria", aims to give a general characterization of the subjective side of crime in Bulgarian criminal law, to indicate its content and significance for the legal qualification of the crime.

The exposition is divided into an introduction and three parts.

The first part, entitled "Guilt and the Individual", examines three approaches to defining the concept of guilt, concluding that each of them - morality, religion, and law - has its own contribution to make.

The second part "Degree, form and nature of guilt" discusses guilt as an attribute of crime, being a basic subjective property of the latter. Based on the approach in criminal law doctrine, it is deduced that guilt as a property of the subject of the crime appears as an element of the subjective side. Through the prism of the philosophical and theological approach, it is concluded that the subjective side is related to a certain psychological and emotional state of the persons committing the acts. The well-established conception of guilt as the attitude of the offender towards the committed act and its socially dangerous consequences is given, and other theories of guilt are also indicated.

In the third part, "Guilt - a concept of culpable acts", a distinction is made between guilt and culpable act, indicating that the subjective aspect of the offense is not exhausted by guilt, but the same is determinative of the presence of intent or recklessness. The scientific theses of various scholars are discussed, giving priority to the notion of guilt as expressed in the form of intent or recklessness, a particular mental attitude of the offender towards the socially dangerous act committed by him and the socially dangerous consequences that occurred.

IX. Stoyan Stoykov, "**Conflict in the Black Sea Basin in the Context of International Punitive Law**" esp. "Norma, 2015, no. 8, 1314-5126

The article discusses the conflicts in the Black Sea basin as a consequence of the EU's expanding border to the east, thus providing an opportunity for NATO to directly border Russia on the Black Sea. Russia has been placed at an extreme disadvantage, which is dictated by the conflict in Ukraine that led to the annexation of Crimea.

The subject of the study is the possibility of referring the actions of Russia, and in particular those of the government or the high command, to the International Criminal Court, since the reaction of the international community by imposing sanctions policies does nothing to change the newly created situation.

The presentation is structured and logically divided into seven parts which, after the introduction, successively discuss the issues of the conflict zones in the Black Sea basin, a historical overview of the status of

Crimea, the annexation actions, the reactions of the international community and Russia, and an analysis of the possible application of the Rome Statute. The latter concludes that, given the lack of ratification by the Russian and Ukrainian states, the ICC has no jurisdiction over the territory of Russia nor authority over Ukraine.

X. Stoyan Stoykov, **"The Organizer of the Criminal Group", sp. "Law, Politics, Administration"**, 2015, vol. 2, no. 4, pp. 44-54, 2367-4601.

The article is divided into four parts - an introduction, part two "Objective prerequisites for the definition of a "crime organizer", part three "The subjective aspect of the organizer's activity" and part four - a conclusion.

The exposition discusses issues concerning the organizer of the crime, the organizer of the criminal group as the figure central to the study of an organized criminal group with which the various institutes of criminal law are concerned. The objective and subjective circumstances are discussed, with emphasis on the issues of guilt and the subjective aspect of the crime in which the criminal group organizer participates.

The second part analyses the normative framework according to the Bulgarian criminal law of associative participation in the commission of a crime and defines the figure of the organizer through the prism of the Russian criminal law doctrine in the absence of a legal definition of such a figure in the Bulgarian one and the significance of this issue for the criminality.

In the third part the subjective aspect of the organizer's activity is analyzed, concluding that the leader-organizer of the criminal group is a person who objectively covers all forms of complicity, but subjectively exceeds or goes beyond the possible ones, such as in the case of accomplices exists under general intent. A specific definition of an organizer of a criminal group has been proposed, such as a person who created an organized criminal group, who directs it or organizes the commission of a crime, or directs the group's activities in the commission of a crime.

XI. Stoyan Stoykov, "**Some Crimes in Real Estate Transactions**", *Academic Journal of Real Estate & Business*, 2022, Vol. VI(3), pp. 220-226, ISSN (print) 2603-2759, ISSN (online) 2603-2767.

This article is intended to alert readers to potential crime issues in real estate transactions. Crisis conditions - on the one hand - and increased investment in property - on the other - reveal an increase in crimes related to the illegal acquisition of property.

In order to avoid unlawful encroachments in real estate transactions, the author attempts to examine some cases of criminal structures under the Criminal Code of the Republic of Bulgaria, which could be applied to illegal real estate transactions, how the consumer can defend his right to property in court under the provisions of the Criminal Code. In order to understand the protection of property through the provisions of criminal law, the elements of the structures applicable to real estate transactions are briefly elaborated.

The theoretical propositions are illustrated with case studies from practice, the decisions on the basis of which the basic principle understandings in the application of criminal defense under the relevant criminal composition are established.

XII. Stoyan Stoykov, "**The Principle "Ne bis in idem" in the Competition of Administrative and Criminal Liability for Offences Related to Excise Goods**", in. *Economic and Social Alternatives*, 2022, vol. 28, no. 4, pp. 106-109, ISSN (print): 1314-6556, ISSN (online): 2534-8965

The subject of discussion in the article is the current legal framework for the involvement of administrative and criminal liability for violations of tax legislation related to excise goods, through the prism of the principle "ne bis in idem".

The structure of article is divided into three parts, the first of which is an introduction, the second is entitled "The ne bis in idem principle" and the third – is a conclusion.

The introduction outlines the issues related to excise duty as a type of indirect tax, the damage to the economic foundations of the state when avoiding its payment, and the possibilities in these cases to engage the administrative or criminal liability of the offender.

The second part examines the issue of competition between administrative and criminal liability for the same act, discussing the criteria for whether the latter fulfills the characteristics of a criminal offense or constitutes an administrative offense. The case law of the ECtHR on this issue, its introduction as an absolute principle by the ECHR, as well as the legal guarantees for the strict observance of the principle in the Bulgarian legislation, are mentioned.

The conclusion is that the current legal framework and the binding case law of the SCC confirm the principle of ne bis in idem, which is why a person cannot be sanctioned for the same tax offence in parallel or successively.

XIII. Stoyan Stoykov, **"Criminal Law. Special part. Crimes related to the national security of the state"**, "Publishing complex - UNWE", 2022, 978-619-232-661-6

The textbook conducts an in-depth and comprehensive study through the prism of criminal law theory and standing case law, the exposition of which consists of an introduction, a general outline and five chapters.

Chapter One of the exposition successively analyses the elements of the factual composition of crimes against the Republic, discussing the criminal elements of treason, treason and espionage, sabotage, malice, and other crimes in four sections. The concepts used are discussed. For each crime, this and subsequent chapters set out the four categories of features that characterize it - object, subject, objective aspect, and subjective aspect.

Crimes against the person are the subject of Chapter Two. Crimes against life, health, honor, and dignity, and against sexual integrity are analyzed in four sections. The first section examines the offense of murder with its qualified and privileged constituent elements, as well as the hypotheses of negligent homicide. The second section is devoted to bodily

injuries inflicted under the forms of culpable intent and recklessness. The third section analyses the crimes of insult and defamation. Fornication and criminal copulation are the subjects of study in the fourth section.

The third chapter is titled "Crimes against Property", and in two sections the elements of the factual constituents of the crimes of theft and robbery are successively explained.

Chapter Four, "Crimes against the Activities of state bodies, public organizations and Persons performing public functions", analyses the offense of bribery.

In chapter five practical guidelines are given for solving a criminal law case.

XIV. Stoyan Stoykov, "**Criminal Law. General part. Textbook**", "Publishing Complex - UNWE", 2021, 978-619-232-388-2

The textbook is structurally divided into twenty-five topics, consistent with the lecture course in the discipline of criminal law. Each topic presents the basic concepts and definitions, and for a good mastering of the studied matter are using graphs, tables, case law, examples are given, explanations are given in solving cases, and a test with a key to the correct answers to verify the acquired knowledge is attached.

Particular attention is paid to issues considered to be more complex in training, namely the subjective aspect of crime with a distinction between different forms of guilt, complex criminal activity, and recidivism.

XV. "**Fundamentals of Law**", University Press "Economics", 2010, pp. 55-62, 978-954-644-156-0

In Chapter VII of the textbook, entitled "Separate types of crimes under the Criminal Code of the Republic of Bulgaria", separate criminal constituents are discussed with indications of the signs from the objective and subjective side, as well as questions for self-examination for the

students. The structure and the exposition are aimed at acquiring basic knowledge for the trainees in specialisations other than law.